

Předmluva vydavatelův	1
Politické vědy v Čechách na sklonku věku osmnáctého a v první polovici devatenáctého	5
Věda národohospodářská počátkem XX. věku	27
Listy o studium národohospodářském	57
<p>O novém buditelství kněžském (61—67). Účast českých kněží v buditelství slovesném a politickém (61). — Dvojí zdroj oprávněnosti nábožensko-sociálních snah (62). — Nevěčnost jedné části příslušného písemnictví (64); příčina: nedostatečné základní vědění theoretické (65). — Kterak se postarati o nápravu (66).</p>	
<p>Listy o studium národohospodářském (str. 68—132).*</p>	
I. Vědy theoretické a praktické. Laické stotožňování rozdílu theoretické a praktické nauky s rozdílem knihového vědění a životní praxe (68). — Theoretické a praktické nauky v oboru přírodovědeckém (69). — Posloupnost věd (70). — Trojí druh výroků v každém oboru vědeckého badání: Singulární deskripce, theoremy, maximy (70). — Skutečný postup v té příčině u vývoji jednotlivých věd a v národohospodářské zvláště (72). — Krise teorií; přes to i starší ne bezcenné (73). — Theoremy u praktiků; příklady (75). — Potřeba theoretického vědění vzhledem k socialismu (79). — Závěrek.	
II. Formální povaha národohospodářských pouček. Výtky o nesrovnalosti se skutečností (80). — Obdobné zjevy v exaktních vědách přírodních (80). — Ani statistika nezjednáva srovnalost se všemi zjevy skutečnosti (82). — Kterak to souvisí s nutným specialisováním věd; základní rozdělení jejich v přírodní a duchovní a další štěpení. Vznik věd specialních v oboru duchovních; každá povstává skutkem abstrakce (83). — Obmezená hodnota poznatková z toho plynoucí. Nutný zřetel na základotvornou abstrakci a na logickou metodu, pomocí které získány byly jednotlivé poučky (85). — Nedostatečná základotvorná abstrakce při založení theorie národohospodářské v XVIII. věku (86). — Původ nedostatků této theorie tedy nikoliv pouze ve vynikajícím užívání deduktivní metody (87). — Nutnost obou method; výrok Schmollerův (88). — Vedoucí myšlénka školy historické (89); dvojí extrém z omylů jejich plynoucí (91). — Předběžná poznámka o vztahu teorií k ethickým cílům (92).	
III. Věcná povaha theoremů národohospodářských. Smysl a původ slova »zákon« v theoretických vědách (94). — Zákon elementární a odvozené (95). — Pohled na zákony přírodní; exaktnost a srovnalost se všemi případy skutečnosti také v nich nejsou pojmy totožnými (93). — Absolutnost zákonů přírodních (96). — Názory o »přírodovědě společenské« (96). — Příklad jejich z dějin vývoje statistiky (97); korektura jejich novověká (98). — Lišení hlavních a odvozených, abstraktních a empirických zákonů v národohospodářské vědě (101). — Názory o možnosti exaktních zákonů v tom oboru a jejich rozbor (102). — Domnělé znaky	

*) Původní list prvý (obsahující dle Bráfova rejstříku: »U s k a l í n e v ě c n ý c h p o s t u p ů. Předčasné zaujetí při samouctví neb nedokonalém prvotním návodu. — Vlastní zkušenosti; jejich zužitkování učitelské«) otištěn dle Bráfova rukopisného příkazu pod názvem »O mém blouzení vědeckém« jako součást jeho »Paměti« v díle I., str. 221—225.

absolutnosti hospodářsko-psychologických zákonů klassické nauky; v pravdě tu šlo jen o pravidelnosti podmíněné určitým zřízením právním, tedy dosaženo pouze relativního řešení, nikoliv absolutního (103). — Jaký důsledek z toho pro nauku praktickou (106). — Pokusy o vývojové zákony na rozdíl od těchto hospodářsko-psychologických; ráz pokusů o všeobecné vývojové zákony společenské; pokusy toho druhu v oboru národohospodářském (106). — Řady vývojové a kausálně vyložené vývoje (107). — Mezi domnělé verifikace hospodářsko-psychologických zákonů indukci (108).

IV. Považba praktické nauky národohospodářské. Na půdě přírodovědeckého názoru v oboru věd společenských jest nauka praktická pouhou aplikací theorie; meze ethických hledišť při tom (110). — Opustění přírodovědeckého názoru zároveň uvolňuje těsné spojení theorie a nauky praktické; za to větší bohatost a nesnadnost úkolů (111). — Příklady na kartelích (112), problémech měnových (113), pojišťování dělnickým (114); socialismus jako pouhá praktická nauka a jako vývojová theorie, tato zejména u Marxa a Englsa (115). — Theoretický a praktický úkol v oboru nauky důchodové (117). — Theorie důchodová nemožna bez podkladu určitého právního řádu, ani v socialismu (119). — Definitivné stanovení poměru ethiky k národohospodářské nauce praktické (120). — Důsledky z toho pro nábožensko-sociální směry (121); vliv individualistického a kolektivistického názoru světového v těchto (121). — Hranice nábožensko-ethické působnosti a oboru moci státní (122).

V. Kritičnost studia a účelný jeho postup. Dle čeho posuzovati theorie a praktické nauky (124). — Postup při studiu (125). — Význam logiky věd duchovných pro ně, jakož i sociologie a psychologie (127). — Právnícké studium příznivým ovzduším pro studium národohospodářské (128); v t. zv. »křesťanské sociologii« bývá praktický zřetel dominujícím; ona nezbavuje potřeby poznati theorie (128). — Doporučení některých knih (129). — Podmínka popularisování vědy národohospodářské uvedením do škol obecných (132).

Boj proti liberalismu (str. 133—142).

V domácích polemikách proti liberalismu převládá způsob nevěcný (133); nemístné vkládání do pojmu toho dřívě, nesprávné podkládání nyní (134). — Liberalismus jako dějinná skutečnost (135); jeho původ (135) a jeho theoretický podklad v individualistickém názoru (136). — Na rozdíl od individualistického nedbání dějin je sociologický podklad vědeckého socialismu teorií vývojovou (138). — Směry věcného vyvracení liberalismu (139). — Ne každé přiznání zákonnosti společenských je názorem materialistickým (140). — Liberalismus jako absolutní princip náleží již historii (140). — Podezřívavé odmítání jeho nešetří toho, co v něm právě mravně cenno (141). — Správné pochopení starších teorií podmínka vědeckého pokroku a účelnější sociální politiky (141).

A ž i o

O nápravě naší měny

145

160